

Til de enkelte paragraffer bemærkes:

ad § 1.

Stk. 1 svarer — med en redaktionel ændring — til bestemmelsen i købstadhypotekforeningslovens § 2, stk. 1.

Som anført i indledningen er der indledt forhandlinger mellem Københavns Hypotekforening og Østifternes Hypotekforening og mellem Østifternes Land-Hypotekforening og Husmandshypotekforeningen med henblik på sammenlægning af disse foreninger. Det kan næppe udelukkes, at også andre foreninger på et senere tidspunkt vil overveje mulighederne for en sammenlægning.

Sådanne sammenlægninger, som de pågældende foreninger er enige om, kan ikke sidestilles med oprettelse af en helt ny forening, og de grunde, som ligger bag bestemmelsen om, at nye foreninger kun kan oprettes ved lov, gør sig ikke gældende. I stk. 2 foreslås det derfor at overlade spørgsmålet om sammenlægning af flere foreninger til boligministerens godkendelse.

Tilsvarende gælder deling af en hypotekforening i flere foreninger, jfr. herved bestemmelsen i kreditforeningslovens § 3, stk. 2, hvorefter deling af en kreditforening i henhold til generalforsamlingsbeslutning kan foretages med boligministeriets godkendelse.

Den hidtil gældende bestemmelse om, at de for en købstadhypotekforening gældende statutter skal forelægges for ministeriet til stadfæstelse inden 1 år efter lovens ikrafttræden, er udeladt. Den pågældende bestemmelse gjaldt ifølge lovens § 24, stk. 5, også for landhypotekforeningerne. Da købstadhypotekforeningsloven trådte i kraft den 1. januar 1937, er bestemmelsen nu overflødig. I stedet foreslås bestemmelsen i stk. 4 affattet således, at ikke blot ændringer i statutterne, men også de gældende statutter kræver boligministerens stadfæstelse, hvilket vil have betydning ved eventuel oprettelse af en ny hypotekforening.

ad § 2.

Om de bestående hypotekforeningers udlånsadgang, der foreslås optaget i stk. 1, henvises til indledningen. Det er hensigten, at de kompetente forsamlingers vedtagelse af de omtalte sammenlægninger skal foreligge inden lovens ikrafttræden.

I købstadhypotekforeningslovens § 1, stk. 2, er det bestemt, at udvidelse af en købstadhypotekforenings udlånsområde kan foretages med boligministeriets godkendelse efter forhandling med de interesserede foreninger, og med hensyn til landhypotekforeningerne er det fastsat i lovens § 24, stk. 5, at ændring af statutterne — og dermed

ændring af udlånsområderne — skal godkendes af ministeriet. På dette punkt adskiller købstadhypotekforeningsloven sig fra kreditforeningsloven, som forudsætter, at ændringer af grænserne for udlånsområderne, som de pågældende foreninger ikke kan blive enige om, må gennemføres ved lovændring.

Forslaget til § 2, stk. 2, betyder, at kreditforeningslovens regler fremtidig foreslås anvendt på hypotekforeningerne.

Med hensyn til afgrænsning af låneområderne ved oprettelse af nye købstæder og ved indlemmelser i købstæder er i stk. 3 foreslået optaget en bestemmelse, der i det væsentlige svarer til kreditforeningslovens § 2, stk. 3.

Man har dog ikke medtaget kreditforeningslovens bestemmelse om, at den forening, der yder lån i købstæderne, er afskåret fra at yde lån i et indlemmet område de første 5 år fra indlemmelsens ikrafttræden, idet det må synes mere rimeligt ved indlemmelse at tillade begge foreninger at yde lån i området straks fra indlemmelsens ikrafttræden. Bestemmelsen hindrer ikke, at der træffes anden aftale mellem de pågældende foreninger.

Stk. 4, som er ny, svarer til kreditforenings § 2, stk. 1.

ad § 3.

En bestemmelse om adgang til udstedelse af fælles obligationer blev gennemført for kreditforeningerne i 1936, jfr. kreditforeningslovens § 3, stk. 1. Et sådant samarbejde er foreløbig kun gennemført ved landkreditforeningernes udstedelse af fælles obligationer til berigtigelse af grundforbedringslån, og til administration af disse lån har kreditforeningerne oprettet Danske Landkreditforeningers Fælleskontor for Grundforbedringslån. En tilsvarende bestemmelse findes i § 5, stk. 2, i lov om boligbyggeri (lovbekendtgørelse nr. 203 af 2. juni 1961) for de i medfør af denne lov oprettede finansieringsinstitutter.

Det findes ønskeligt, at der i hypotekforeningsloven åbnes mulighed for etablering af et tilsvarende samarbejde mellem hypotekforeningerne.

ad § 4.

Stk. 1 svarer i princippet til købstadhypotekforeningslovens § 2, stk. 2, idet denne bestemmelse dog tillige omfatter „realkreditinstitutter, der måtte blive oprettet i henhold til særlig lov“. Det foreslås alene at lade hypotekforeningslovens navnebeskyttelse omfatte hypotekforeningerne. Eventuel navnebeskyttelse for andre realkreditinstitutter, herunder de i henhold til særlig lovgivning allerede oprettede finansieringsinstitutter, må da optages i de pågældende love.